TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2020. gada 25. jūnijā*

Apelācija – Šķīrējklauzula – Eiropas Savienības starptautisko misiju darbinieki – Iekšējs konkurss – Darba līguma nepagarināšana – No līguma nodalāms akts

Lietā C-730/18 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, ko 2018. gada 23. novembrī iesniedza

SC, ko pārstāv *A. Kunst, Rechtsanwältin* un *L. Moro, avvocatessa*,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

otra lietas dalībniece –

Eulex Kosovo, ko pārstāv *E. Raoult*, advokāte,

atbildētāja pirmajā instancē,

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs J. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], tiesneši M. Safjans [*M. Safjan*], L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*] (referents), K. Toadere [*C. Toader*] un N. Jēskinens [*N. Jääskinen*],

ģenerāladvokāts: E. Tančevs [*E. Tanchev*],

sekretārs: M. Longars [*M. Longar*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2019. gada 6. novembra tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2020. gada 5. marta tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Apelācijas sūdzībā SC lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2018. gada 19. septembra rīkojumu SC/*Eulex Kosovo* (T-242/17, turpmāk tekstā – "pārsūdzētais rīkojums", EU:T:2018:586), ar kuru Vispārējā tiesa noraidīja apelācijas sūdzības iesniedzējas prasību, pamatojoties uz LESD 272. un 340. pantu, pirmkārt, konstatēt, ka *Eulex Kosovo* attiecībā uz viņu nav izpildījusi līgumsaistības un ārpuslīgumiskās saistības, otrkārt, konstatēt, ka *Eulex Kosovo* 2016. gadā organizētais iekšējais

* Tiesvedības valoda – angļu.

konkurss, lai aizpildītu prokurora amata vietu (konkurss EK30077) (turpmāk tekstā – "2016. gada iekšējais konkurss") un viņas darba līguma nepagarināšana ir prettiesiska, kā arī, treškārt, saņemt mantiskā un morālā kaitējuma, kas izriet no tā, ka *Eulex Kosovo* nav izpildījusi līgumiskās un ārpuslīgumiskās saistības, atlīdzību.

Atbilstošās tiesību normas

2 Padomes Vienotās rīcības 2008/124/KĀDP (2008. gada 4. februāris) par Eiropas Savienības Tiesiskuma misiju Kosovā, *Eulex Kosovo* (OV 2008, L 42, 92. lpp.) 10. panta 3. punktā ir noteikts:

"Starptautiskā un vietējā civilā personāla nodarbinātības nosacījumus un to tiesības un pienākumus nosaka līgumos, ko noslēdz [*Eulex Kosovo*] un personāla locekļi."

Tiesvedības priekšvēsture

3 *Eulex Kosovo* misija tika izveidota ar Vienoto rīcību 2008/124 un pēc tam vairākkārt tika pagarināta.

4 SC bija nodarbināta *Eulex Kosovo* kā prokurore, balstoties uz pieciem secīgiem uz noteiktu laiku noslēgtiem līgumiem, laika posmā no 2014. gada 4. janvāra līdz 2016. gada 14. novembrim. Pirmajos divos līgumos bija ietverta šķīrējklauzula, kurā no līguma izrietoša strīda gadījumā kā kompetentās tiesas bija norādītas Briseles (Beļģija) tiesas. Pēdējo trīs līgumu attiecīgajā 21. pantā bija paredzēts, ka jebkādi no līguma izrietoši vai ar līgumu saistīti strīdi ir "Eiropas Savienības Tiesas kompetencē saskaņā ar [LESD] 272. pantu".

5 Pēdējā starp *Eulex Kosovo* un apelācijas sūdzības iesniedzēju noslēgtā līguma 1.2. pantā ir noteikts, ka "šādi dokumenti ir neatņemama līguma sastāvdaļa (pēc apstiprināšanas): *CONOPS*/*OPLAN*, tostarp Rīcības kodekss (turpmāk tekstā – "*CdC*") un standartizētā darbības kārtība (turpmāk tekstā – "*PON*")".

6 2014. gada 1. jūlijā apelācijas sūdzības iesniedzēja no sava tiešā priekšnieka saņēma paziņojumu, ka tiek organizēts iekšējs konkurss uz prokurora amata vietu, jo saskaņā ar operācijas plānu (turpmāk tekstā – "*OPLAN*") ir jāsamazina prokuroru skaits, un standartizētās darbības kārtības attiecībā uz reorganizāciju (turpmāk tekstā – "*PON* attiecībā uz reorganizāciju") 4.3. pantā šādā gadījumā ir paredzēts rīkot konkursu. Iekšējais konkurss notika 2014. gada vasarā, bet vēlāk tas tika atcelts.

7 2016. gada 24. jūnijā *Eulex Kosovo* Cilvēkresursu birojs vēstulē informēja SC, ka 2016. gada jūlijā ir paredzēts jauns iekšējs konkurss uz prokurora amata vietu, jo tiek samazināts pieejamo darbvietu skaits.

8 Ar Cilvēkresursu biroja vadītāja 2016. gada 30. septembra vēstuli SC tika informēta, ka viņa nav nokārtojusi 2016. gada iekšējo konkursu (turpmāk tekstā – "lēmums par 2016. gada iekšējo konkursu"). Ar šo pašu vēstuli SC tika informēta, ka viņas darba līgums, kura termiņam bija jābeidzas 2016. gada 14. novembrī, vairs netiks pagarināts un ka vēlāk viņai tiks paziņoti šī līguma izbeigšanas noteikumi (turpmāk tekstā – "lēmums nepagarināt darba līgumu").

9 Ar 2016. gada 10. oktobra vēstuli SC misijas vadītājam iesniedza sūdzību par lēmumu par 2016. gada iekšējo konkursu un lēmumu nepagarināt viņas darba līgumu.

10 Ar 2016. gada 31. oktobra vēstuli misijas vadītājs noraidīja SC sūdzību.

Prasība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais rīkojums

11 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2017. gada 25. aprīlī, SC cēla prasību, kurā būtībā bija ietverti četri prasījumi. Ar pirmo un otro prasījumu Vispārējai tiesai tika lūgts atzīt, ka *Eulex Kosovo* nav izpildījusi līgumiskās un ārpuslīgumiskās saistības. Ar trešo prasījumu SC lūdza Vispārējo tiesu atzīt, ka lēmums par 2016. gada iekšējo konkursu un lēmums nepagarināt darba līgumu ir prettiesiski. Ceturtā prasījuma mērķis bija panākt, lai *Eulex Kosovo* tiktu piespriests atlīdzināt mantisko un morālo kaitējumu, kas izrietot no tās līgumisko un ārpuslīgumisko saistību neizpildes.

12 Prasības pamatojumam SC izvirzīja piecus pamatus. Pirmais pamats attiecās uz *PON* attiecībā uz reorganizāciju, kā arī standartizētās darbības kārtības attiecībā uz personāla atlasi pārkāpumu. Otrais pamats attiecās uz standartizētās darbības kārtības, *Eulex Kosovo* rīcības un disciplīnas kodeksa, līgumā noteikto vienlīdzības un labticības principu, kā arī tiesību uz labu pārvaldību pārkāpumu. Trešais līdz piektais pamats būtībā attiecās uz dažādu Savienības tiesību principu un *Eulex Kosovo* pieņemto lēmumu pārkāpumu. Turklāt SC norādīja uz *Eulex Kosovo* līgumisko atbildību un ārpuslīgumisko atbildību.

13 Ar atsevišķu dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2017. gada 24. augustā, *Eulex Kosovo* saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 130. panta 1. punktu iesniedza iebildi par nepieņemamību. Apelācijas sūdzības iesniedzēja savus apsvērumus šajā ziņā iesniedza 2017. gada 20. oktobrī.

14 Ar pārsūdzēto rīkojumu Vispārējā tiesa, nepārbaudot šo iebildi par nepieņemamību, saskaņā ar tās Reglamenta 126. pantu noraidīja SC celto prasību kā daļēji acīmredzami nepieņemamu un daļēji acīmredzami juridiski nepamatotu.

15 Lai pierādītu, ka šīs prasības trešais prasījums ir acīmredzami nepieņemams, Vispārējā tiesa, pirmkārt, nosprieda, ka lēmums par 2016. gada iekšējo konkursu ir nodalāms no SC darba līguma ar *Eulex Kosovo* (turpmāk tekstā – "darba līgums"). Otrkārt, Vispārējā tiesa nosprieda, ka lēmums nepagarināt darba līgumu arī ir nodalāms no minētā līguma. Treškārt, pamatojoties uz šiem apstākļiem, Vispārējā tiesa uzskatīja, ka šis prasījums ir jāuzskata par prasību atcelt tiesību aktu atbilstoši LESD 263. pantam un ka šāda prasība ir jānoraida kā acīmredzami nepieņemama, jo SC to ir iesniegusi novēloti.

Lietas dalībnieku prasījumi

16 Ar apelācijas sūdzību SC lūdz Tiesu:

– atcelt pārsūdzēto rīkojumu,

– galvenokārt – apmierināt prasību pirmajā instancē, izņemot attiecībā uz piekto pamatu,

– pakārtoti – nodot lietu atkārtotai izskatīšanai Vispārējā tiesā un

– piespriest *Eulex Kosovo* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

17 *Eulex Kosovo* lūdz Tiesu:

– apelācijas sūdzību noraidīt un

– piespriest SC atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par apelācijas sūdzību

18 SC apelācijas sūdzības pamatojumam izvirza piecus pamatus. Pirmais pamats attiecas uz LESD 272. panta pārkāpumu. Otrais pamats attiecas uz šī panta, tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību un vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu. Trešais pamats attiecas uz *PON* attiecībā uz reorganizāciju, tiesību uz labu pārvaldību, objektivitātes principa un pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu. Ceturtais pamats attiecas uz LESD 268. un 270. panta pārkāpumu. Piektais pamats attiecas uz šo pēdējo minēto pantu un LESD 272. panta, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 31. un 41. panta pārkāpumu.

Lietas dalībniekus argumenti

19 Ar otrā pamata trešo daļu, kas ir jāizskata vispirms, SC apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, nospriežot, ka lēmums par 2016. gada iekšējo konkursu, kā arī lēmums nepagarināt darba līgumu ir jāuzskata par administratīviem lēmumiem, kas ir nodalāmi no šī līguma, un līdz ar to uzskatot, ka tos nevar apstrīdēt, pamatojoties uz LESD 272. pantu.

20 Pirmkārt, attiecībā uz 2016. gada lēmumu par iekšējo konkursu SC norāda, ka šis lēmums tika pieņemts, pamatojoties uz *PON* attiecībā uz reorganizāciju. Šādā kontekstā Vispārējā tiesa neesot varējusi pamatoti uzskatīt, ka šis lēmums netika pieņemts, pamatojoties uz darba līgumu, jo šī līguma 1.2. pantā bija skaidri noteikts, ka standartizētā darbības kārtība, tāpat kā *OPLAN*, "ir līguma neatņemama sastāvdaļa".

21 Šādos apstākļos Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, nospriežot, ka SC nav izvirzījusi nevienu pamatu attiecībā uz viņas līguma ar *Eulex Kosovo* noteikumiem, lai gan tā bija izvirzījusi vairākus pamatus par *PON* attiecībā uz reorganizāciju pārkāpumu.

22 Otrkārt, attiecībā uz lēmumu nepagarināt darba līgumu SC apgalvo, ka Vispārējā tiesa vairākās lietās esot nospriedusi, ka šāds lēmums ir saistīts ar līgumu. Tas vien, ka šajā līgumā nav ietverts noteikums, kurā būtu paredzēta tā pagarināšana, nekādi neietekmējot šāda secinājuma pamatotību.

23 SC piebilst, ka Vispārējās tiesas izmantotā pieeja pārsūdzētajā rīkojumā sistemātiski liegtu *Eulex Kosovo* darbiniekiem Tiesā apstrīdēt lielāko daļu iebildumu, kas tiem tiek izvirzīti nodarbinātības jomā, un it īpaši apstrīdēt pret viņiem pieņemtos vissmagākos lēmumus. Šāda pieeja esot Pamattiesību hartas 47. panta un vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpums.

24 *Eulex Kosovo* apgalvo, ka Vispārējās tiesas izmantotā pieeja atbilst Tiesas pastāvīgajai judikatūrai, saskaņā ar kuru LESD 272. pants ir jāinterpretē šauri.

25 Darba līgumā ietvertā šķīrējklauzula attiecoties tikai uz strīdiem, kas izriet no šī līguma vai ir ar to saistīti. Tātad tikai jautājumi, kas no tā nav atdalāmi, ietilpst Vispārējās tiesas kompetencē saskaņā ar LESD 272. pantu. Lai gan Eiropas Savienības Padomes lēmumu īstenošanai pieņemtie pasākumi patiešām atstāj sekas uz *Eulex Kosovo* darbiniekiem, tie tomēr esot jāuzskata par administratīviem aktiem, kas ir nodalāmi no šī līguma.

26 Tādējādi 2016. gada lēmuma par iekšējo konkursu pamatā esot *Eulex Kosovo* ārējais lēmums, nevis minētais līgums. Šis ārējais lēmums esot ticis pārrakstīts *OPLAN* ietvaros un pēc tam īstenots atbilstoši standartizētajai darbības kārtībai.

27 Šajā ziņā nevar uzskatīt, ka *OPLAN* un standartizētā darbības kārtība būtu līgumiski dokumenti. Protams, no darba līguma 1.2. panta izrietot, ka šie dokumenti ir minētā līguma neatņemama sastāvdaļa. Tomēr runa esot par vispārpiemērojamiem aktiem, kas ne vienmēr attiecas tikai uz līgumiska rakstura jautājumiem.

28 Attiecībā uz lēmumu nepagarināt darba līgumu Vispārējā tiesa esot pamatoti pamatojusi savus secinājumus ar to, ka *Eulex Kosovo* līgumā ar SC nebija noteikuma par tā pagarināšanu.

29 Turklāt SC nevarot pamatoti pārmest Vispārējai tiesai, ka tā ir vispārīgi noraidījusi tās kompetenci, kas izriet no šķīrējklauzulas, jo tā esot vienīgi noraidījusi prasību, ciktāl tā bija daļēji acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami juridiski nepamatota, neizslēdzot iespēju celt prasību, pamatojoties uz LESD 263. pantu.

Tiesas vērtējums

30 Vispirms ir jāatgādina, ka LESD 272. pants ir speciālā norma, kas ļauj vērsties Savienības tiesā saskaņā ar šķīrējklauzulu, kuru līgumslēdzēji ietvēruši publisko tiesību vai privāttiesību līgumos, un to neierobežo Savienības tiesā celtās prasības veids (spriedumi, 2015. gada 26. februāris, *Planet*/Komisija, C-564/13 P, EU:C:2015:124, 23. punkts, un 2019. gada 7. novembris, *Rose Vision*/Komisija, C-346/18 P, nav publicēts, EU:C:2019:939, 99. punkts).

31 Turklāt no Tiesas pastāvīgās judikatūras izriet, ka prasību atcelt tiesību aktu LESD 263. panta izpratnē var celt attiecībā uz jebkuru iestāžu pieņemtu aktu – lai kāds arī būtu tā veids vai forma –, kas paredzēts tādu saistošu juridisku seku radīšanai, kuras var ietekmēt prasītāja intereses, būtiski mainot tā tiesisko stāvokli (spriedums, 2015. gada 9. septembris, *Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro*/Komisija, C-506/13 P, EU:C:2015:562, 16. punkts; šajā ziņā skat. arī spriedumu, 1981. gada 11. novembris, *IBM*/Komisija, 60/81, EU:C:1981:264, 8. punkts).

32 Tomēr, kā Vispārējā tiesa atgādinājusi pārsūdzētā rīkojuma 36. punktā, ja ir līgums starp prasītāju un kādu no Savienības iestādēm, tad Savienības tiesās, pamatojoties uz LESD 263. pantu, var tikt celta prasība tikai tad, ja apstrīdētais akts ir paredzēts obligātu juridisku seku radīšanai, kas neietilpst līgumattiecībās, kuras saista puses, un kas nozīmē publiskās varas, kāda ir piešķirta līgumslēdzējai pusei – iestādei administratīvas iestādes statusā –, priekšrocību īstenošanu (spriedums, 2015. gada 9. septembris, *Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro*/Komisija, C-506/13 P, EU:C:2015:562, 20. punkts, un 2019. gada 28. februāris, *Alfamicro*/Komisija, C-14/18 P, EU:C:2019:159, 50. punkts).

33 Šajā gadījumā Vispārējā tiesa attiecīgi pārsūdzētā rīkojuma 39. un 45. punktā nosprieda, ka lēmumam par 2016. gada iekšējo konkursu un lēmumam nepagarināt darba līgumu nebija pamatojuma darba līgumā. Vispārējā tiesa pārsūdzētā rīkojuma 46. punktā no tā secināja, ka, lai gan SC prasības pirmajā instancē trešo prasījumu skaidri bija pamatojusi ar LESD 272. pantu, šis prasījums ir jāuzskata par prasību atcelt tiesību aktu, kas celta, pamatojoties uz LESD 263. pantu.

34 Pirmkārt, lai konstatētu, ka lēmums par 2016. gada iekšējo konkursu ir nodalāms no darba līguma, Vispārējā tiesa pārsūdzētā rīkojuma 40. punktā vispirms norādīja, ka *Eulex Kosovo* šo konkursu rīkoja pēc lēmuma samazināt misijas personāla skaitu, kas izrietēja no tā, ka Padome bija apstiprinājusi *OPLAN* un civilās operācijas komandieris bija apstiprinājis *Eulex Kosovo* izvietošanas plānu. Vispārējā tiesa no tā secināja, ka lēmums organizēt minēto konkursu ir administratīvs akts, kas nav ticis pieņemts, pamatojoties uz darba līgumu.

35 Turpinājumā Vispārējā tiesa pārsūdzētā rīkojuma 41. punktā balstījās uz apstākli, ka lēmumu par 2016. gada iekšējo konkursu atlases komisija bija pieņēmusi šī rīkojuma 40. punktā aprakstītās shēmas ietvaros, lai minētā rīkojuma 42. punktā secinātu, ka lēmums par 2016. gada iekšējo konkursu neietilpst līgumiskajās attiecībās starp SC un *Eulex Kosovo* un izrietēja no publiskās varas prerogatīvu, kas piešķirtas *Eulex Kosovo* tās administratīvās iestādes statusā, īstenošanas.

36 Tomēr ir jānorāda, pirmām kārtām, – nospriežot, ka 2016. gada lēmums par iekšējo konkursu ietilpa *OPLAN* noteiktās shēmas kontekstā un *Eulex Kosovo* izvietošanas plānā, Vispārējā tiesa ir nepilnīgi aprakstījusi tiesisko regulējumu, kas reglamentē šī lēmuma pieņemšanu. Proti, kā apgalvo SC un kā turklāt piekrīt *Eulex Kosovo*, konkursa organizēšanas kārtība daļēji arī bija noteikta *PON* attiecībā uz reorganizāciju.

37 Otrām kārtām, runājot par *OPLAN* un *PON* attiecībā uz reorganizāciju paredzēto noteikumu līgumisko vai uz likumu balstīto raksturu, no Vienotās rīcības 2008/124 10. panta 3. punkta izriet, ka starptautiskā un vietējā personāla nodarbinātības nosacījumus un to tiesības un pienākumus nosaka līgumos, ko noslēdz *Eulex Kosovo* un personāla locekļi.

38 Nav strīda par to, ka darba līguma 1.2. pantā ir skaidri noteikts, ka *OPLAN* un standartizētā darbības kārtība ir šī līguma neatņemama sastāvdaļa.

39 Līdz ar to Vispārējai tiesai bija jāinterpretē darba līguma 1.2. pants, lai izvērtētu šīs tiesību normas piemērojamību un it īpaši tās iespējamo ietekmi uz *OPLAN* un *PON* attiecībā uz reorganizāciju ietverto noteikumu līgumisko vai no likuma izrietošo raksturu attiecībā uz SC. Tā kā Vispārējā tiesa iepriekš šo interpretāciju nebija veikusi, tā nevarēja pamatoti uzskatīt, ka individuāls lēmums attiecībā uz SC situāciju *Eulex Kosovo*, kas pieņemts atbilstoši it īpaši *OPLAN* un *PON* attiecībā uz reorganizāciju noteiktajai shēmai, rada saistošas tiesiskas sekas, kas neietilpst SC līgumiskajās attiecībās ar *Eulex Kosovo*.

40 Šajā ziņā konstatējums, ka 2016. gada lēmums par iekšējo konkursu tika pieņemts, lai izpildītu lēmumu samazināt *Eulex Kosovo* personālu, kura nodalāmība no darba līguma vēl nebija apstrīdēta, neļauj Vispārējai tiesai lemt, nenosakot arī šī līguma 1.2. panta piemērojamību.

41 Proti, tā kā Vienotās rīcības 2008/124 10. panta 3. punktā ir paredzēts, ka *Eulex Kosovo* starptautiskā personāla tiesības un pienākumi ir noteikti līgumā, uzreiz nevar izslēgt, ka vispārējie lēmumi par *Eulex Kosovo* organizāciju tiek īstenoti ar individuāliem lēmumiem par personāla locekļu statusu, kuri ietilpst līgumattiecībās starp *Eulex Kosovo* un tā locekļiem.

42 No iepriekš minētā izriet, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, pārsūdzētā rīkojuma 42. punktā lemjot par darba līguma nodalāmību no 2016. gada lēmuma par iekšējo konkursu, vispirms neinterpretējot šī līguma 1.2. pantu.

43 Otrkārt, lai konstatētu, ka lēmums nepagarināt darba līgumu ir no tā nodalāms, Vispārējā tiesa pārsūdzētā rīkojuma 45. punktā pamatojās uz apgalvojumu, ka minētajā līgumā nebija ietverts noteikums par tā pagarināšanu. Vispārējā tiesa no tā secināja, ka lēmums piedāvāt vai nepiedāvāt jaunu līgumu SC neizriet no noteikumiem, kas to saista ar *Eulex Kosovo*, bet ka tajā ir tikai izdarīti secinājumi no lēmuma par 2016. gada iekšējo konkursu.

44 Šajā ziņā, pirmām kārtām, ir jānorāda, ka no šī sprieduma 42. punktā ietvertā secinājuma izriet, ka Vispārējā tiesa nevarēja pamatoti balstīties uz saikni starp lēmumu par 2016. gada iekšējo konkursu un lēmumu nepagarināt darba līgumu, lai konstatētu, ka šim pēdējam minētajam lēmumam ir juridiski saistošas sekas, kas nav saistītas ar līgumiskajām attiecībām starp SC un *Eulex Kosovo*.

45 Otrām kārtām, lai gan apstāklim, ka darba līgumā nav ietverts noteikums, kurā skaidri būtu paredzēta tā pagarināšana iepriekš noteiktos apstākļos, var būt nozīme, lai izvērtētu SC pirmajā instancē celtās prasības pamatotību, tas obligāti nenozīmē, ka lēmuma nepagarināt šo līgumu tiesiskums var tikt izvērtēts, neņemot vērā minētā līguma noteikumus.

46 Tādējādi, tā kā no PON attiecībā uz reorganizāciju 4.3. panta – kura līgumiskais raksturs Vispārējai tiesai bija jāizvērtē – teksta izriet, ka šajā pantā ir noteikta saikne starp iekšējā konkursa rezultātiem un darba līguma nepagarināšanu, šī lēmuma tiesiskums būtu jāizvērtē, ņemot vērā šo pantu.

47 No tā izriet, ka Vispārējās tiesas pārsūdzētā rīkojuma 45. punktā norādītais pamatojums nebija pietiekams, lai pamatotu secinājumu, ka lēmums nepagarināt darba līgumu ir nodalāms no šī līguma.

48 Treškārt, ar pārsūdzētā rīkojuma 43. punktā ietverto pamatojumu, saskaņā ar kuru SC nav izvirzījusi nevienu pamatu, iebildumu vai argumentu, kas balstīts uz darba līguma noteikumiem, nepietiek, lai pamatotu secinājumu, pie kura ir nonākusi Vispārējā tiesa.

49 Protams, nav strīda par to, ka SC, lai pamatotu savu trešo prasījumu, ir ļoti plaši atsaukusies uz dažādiem PON attiecībā uz reorganizāciju noteikumu pārkāpumiem. Tomēr Vispārējā tiesa, iepriekš neveicot darba līguma 1.2. panta interpretāciju, nevarēja konstatēt, ka šiem noteikumiem attiecībā uz SC nav līgumiska rakstura.

50 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, ir jāsecina, ka Vispārējā tiesa nevarēja pamatoti balstīties uz pārsūdzētā rīkojuma 42. un 45. punktā izdarītajiem konstatējumiem, lai šī rīkojuma 46. punktā pārkvalificētu prasības pirmajā instancē trešajā prasījumā izteikto lūgumu un pēc tam, pamatojoties uz to, minētā rīkojuma 51. punktā konstatētu šī lūguma novēloto raksturu, no kā izrietētu šī prasījuma nepieņemamība.

51 Līdz ar to SC izvirzītā otrā pamata trešā daļa ir pieņemama.

52 Tā kā Vispārējā tiesa pārsūdzētā rīkojuma 54., 55., 71. un 72. punktā ir pamatojusies uz pirmajā instancē celtās prasības trešā prasījuma nepieņemamību, lai noraidītu pārējos šīs prasības prasījumus, šis rīkojums ir jāatceļ kopumā, bez vajadzības pārbaudīt otrā pamata pārējās daļas, nedz arī pārējos apelācijas sūdzības pamatus.

Par prasību Vispārējā tiesā

53 Atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 61. panta pirmajai daļai Tiesa Vispārējās tiesas nolēmuma atcelšanas gadījumā pati var taisīt galīgo spriedumu attiecīgajā lietā, ja to ļauj tiesvedības stadija.

54 Bet tas tā nav šajā lietā.

55 Vispirms vēl Vispārējai tiesai saistībā ar izvirzīto atcelšanas pamatojumu ir jāinterpretē darba līguma 1.2. pants, kas ir faktu vērtējums (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 29. oktobris, Komisija/*ANKO*, C-78/14 P, EU:C:2015:732, 23. punkts, kā arī rīkojumu, 2016. gada 21. aprīlis, *Borde* un *Carbonium*/Komisija, C-279/15 P, nav publicēts, EU:C:2016:297, 30.–32. punkts), lai lemtu par šī līguma nodalāmību no lēmuma par 2016. gada iekšējo konkursu un lēmuma nepagarināt minēto līgumu.

56 Turpinājumā ir jānorāda, ka Vispārējā tiesa nav izskatījusi nedz *Eulex Kosovo* izvirzīto iebildi par nepieņemamību, nedz prasības pirmajā instancē trešā prasījuma pamatotību, lai gan šāda pārbaude būtu nepieciešama, ja šī sprieduma iepriekšējā punktā minētie lēmumi būtu jāuzskata par tādiem, kas ir saistīti ar līgumiskajām attiecībām starp SC un *Eulex Kosovo*.

57 Visbeidzot – gadījumā, ja Vispārējā tiesa galu galā uzskatītu, ka šis prasījums ir pieņemams, tai, ņemot vērā šī sprieduma 52. punktā minētos apsvērumus, būtu jāpārskata pārējie šīs prasības prasījumi.

58 Līdz ar to lieta ir jānodod atpakaļ Vispārējai tiesai.

Par tiesāšanās izdevumiem

59 Tā kā lieta tiek nodota atpakaļ Vispārējai tiesai, lēmuma par tiesāšanās izdevumiem, kuri ir saistīti ar šo apelācijas tiesvedību, pieņemšana ir jāatliek.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

1) Atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2018. gada 19. septembra rīkojumu SC/*Eulex Kosovo* (T-242/17, EU:T:2018:586).

2) Nodot lietu atpakaļ Eiropas Savienības Vispārējai tiesai.

3) Lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

[Paraksti]